

[Tange.]

det er vi maaske ikke, men jeg maa dog gøre opmærksom paa, at det er ikke ret længe siden, at Staten tog en Forhøjelse paa 2 Ø., og saa vidt jeg ved, er Benzinafgiften forhøjet en Gang senere. Nu skulde vi altsaa med Vedtagelsen af dette Lovforslag gaa til en ny Forhøjelse, med 1 Ø.

Rent bortset fra, at jeg synes, der er lidt urimeligt i, at en hel Masse Mennesker, der lever af Motorkørsel — som f. Eks. har skaffet sig et Levebrød ved at køre med Last- eller Ruteautomobil helt andre Steder i Landet og sandsynligvis aldrig nogen Sinde vil komme til at køre over Storstrømsbroen — skal være forpligtet til at betale 1 Ø. mere for Benzin, ikke alene indtil 1940, men sandsynligvis et godt Stykke Tid derefter; men rent bortset derfra kan jeg ikke tilbageholde den Bemærkning for mit rent personlige Vedkommende, at jeg synes, man er inde paa noget helt forkert med Hensyn til hele dette Spørgsmaal. Jeg mener, det er naturligt at sige som saa: Udgifterne til de store Forbindelsesveje, som der er Tale om, og som der kan blive Tale om, de skal naturligvis afholdes gennem Motorafgiften, men i den Tid, vi nu er inde i, hvor det vil komme til at knibe og allerede kniber saa stærkt med at faa de nødvendige Skatter ind til Dækning af Udgifterne, var det da ikke mere naturligt, om man tog dette Spørgsmaal op til en rationel Løsning med det samme og sagde som saa: Vi tager først og fremmest af Motorafgiften et Beløb til Dækning af den væsentligste Del af Kommunernes Vejudgifter? Jeg tror, det bliver fuldkommen nødvendigt i den kommende Tid at gøre Udvej for at lette Kommunernes Byrder noget, for det vil efter min Mening inden ret mange Maaneder vise sig, at Kommunerne vil ikke være i Stand til at bære de Udgifter, de nu har. Derfor forekommer det mig naturligt, om man sagde som saa: Kommunerne maa have saa meget af Motorafgiften, at de i alt væsentligt faar deres Udgifter dækket. Derefter, hvis man paa nærværende Tidspunkt vilde bygge eller projektere en saadan Bro, kunde man tage Beløbet af Motorafgiften og saa sige som saa: Hvad der derefter bliver tilovers, det kan saa anvendes til Udbygning af de Luksusveje, der maaske nok er ønskelige, men som paa nærværende Tidspunkt efter min Mening i hvert Fald ikke er helt nødvendige og heller ikke, synes jeg, helt forsvarlige. Forholdet er i Øjeblikket dette, at vi har anvendt en stor Masse af de Millioner, som gaar ind i Vej fonden, til Udbygning af store Luksusveje. Ovre i det Amt, hvor jeg bor,

i det hele taget i de Amter i Jylland, hvor jeg er kendt, ser jeg, der projekteres nye store, mægtige Vejanlæg, som jeg ikke kan finde nogen bedre Betegnelse for i en Tid som denne end Luksusveje. Jeg synes, der er noget forkert i at lægge Beslag paa Penge til dette Formaal for saa, naar man stiller Forslag om en Brobygning som denne, straks at skulle gaa til Optrækning af yderligere 1 Ø. pr. Liter Benzin, fordi Motorafgifterne ikke slaar til. Jeg synes, der kan indvindes adskilligt mod dette. Dermed skal ikke være sagt, at jeg ikke kan tænke mig en Forhøjelse af Benzinafgiften, men jeg lægger ikke Skjul paa, at jeg ser saa mørkt paa den økonomiske Udvikling i Danmark i den kommende Tid, at jeg meget vel kunde tænke mig, hvis man atter skulde skride til en Forhøjelse af Benzinafgiften, at denne Forhøjelse da kunde gaa til et nyttigere Formaal end det, der her er Tale om.

Saa endelig rejser sig efter min Mening det Spørgsmaal, naar Talen gælder Storstrømsbroen, om vi i det hele taget vil være i Stand til at bære de Udgifter, det drejer sig om, og om navnlig Statsbanerne vil være i Stand til i de kommende Aar at forrente de Beløb, som der bliver Tale om, til Udvidelsen af vore Forbindelser. Hvis vi i denne Forbindelse ser bort fra Oddesundbroen og holder os til de to andre Broer, Lille Bælts Broen og Storstrømsbroen, og saa tager Københavns Nærtrafik med, vil man i Løbet af 15 Aar, fra 1925 til 1940, have baandlagt en Kapital paa ca. 100 Mill. Kr. til Bygning af Broer og Udvikling af Københavns Nærtrafik, og jeg maa da rent uvilkaarligt spørge: Vil det virkelig være muligt for Statsbanerne i de Aar, der kommer, at forrente disse mægtige Kapitaler? Vil det være muligt med den Udvikling, Motorkørselen har taget og tager fra Dag til Dag, at disse to Projekter kan bringe det Plus, om jeg saa maa sige, der vil kunne bringe Statsbanerne til at forrente sig? Og jeg gaar videre: Vil det virkelig være muligt for det danske Samfund i Løbet af 15 Aar, som hele den økonomiske Stilling er her i Landet, at paatage sig at udrede disse 100 Mill. Kr. til Forbedring af Trafikforholdene? Man kan ogsaa sige det saaledes: Vil det være muligt for det danske Samfund i de Aar, der kommer, at udbygge vore Hovedruter ved Hjælp af Storstrømsbroen, saa de kan blive saa tidssvarende som vel muligt? Jeg er ikke et eneste Øjeblik i Tvivl om Ønskeligheden deraf, hvis vi kunde gøre det. Jeg ser meget vel de store Fordele, der er forbundet med en fast Bro over Storstrømmen, men naar man ser paa